

Susanna & Collegium 1704

smetanova
litomyšl

program

Neděle 21. června 2026

20.00 hodin

II. zámecké nádvoří, Státní zámek Litomyšl

Susanna & Collegium 1704

Georg Friedrich Händel (1685–1759)

Susanna, HWV 66

Oratorium o třech částech

Susanna – **Kateryna Kasper**

Joacim – **Gabriel Díaz**

Chelsias – **Pavol Kubáň**

Daniel – **Tereza Zimková**

Služebnice – **Helena Hozová**

První starší – **Ondřej Holub**

Druhý starší – **Tadeáš Hoza**

Soudce – **Jiří Miroslav Procházka**

Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704

Václav Luks – dirigent

David Bazika – scéna

1 přestávka po 60 minutách

Předpokládaný konec ve 22.45

Patron koncertu **Investiční skupina RSJ**

Händelova *Susanna*: pozemské drama o síle pravdy

V roce 2022 zažili účastníci Smetanovy Litomyšle provedení Händelova *Mesiáše*. Vrací-li se dnes Collegium 1704 s dalším oratoriem téhož skladatele, je to příležitost uvědomit si, o jak rozdílné dílo jde. Zatímco hrdinou *Mesiáše* je nebeský Boží syn, ústřední postavou *Susanny* je ryze pozemská, krásná a ctná manželka. Oproti meditaci o spáse jde o lineární drama s konkrétními postavami a napínavou zápletkou. Velkolepá sborová čísla, s nimiž si posluchači Händelova oratoria spojují již od doby jejich vzniku, zde hrají odlišnou úlohu: namísto osy díla tvoří jeho rámec. Témata sexuálního nátlaku, justičního selhání a síly pravdy propůjčují oratoriu silnou současnou relevanci. Georg Friedrich Händel se svou vášnivou povahou vždy tíhl k opeře, která jej provázela od mladých let v Hamburku přes oslnivé italské triumfy až po dlouholeté londýnské operní působení, plné vzestupů, pádů a dramatických zvrátů. Boj o udržení pozic na poli italské opery nakonec prohrál a hlavním žánrem jeho posledního tvůrčího období se stalo anglické oratorium. Händelův přínos v této oblasti je specifickým amalgámem anglické sborové tradice s vlivy italské opery a oratoria i s německou zálibou v kontrapunktu a představuje vyvrcholení stopadesátiletého vývoje tohoto hudebního druhu. Pravidelné oratorní sezóny pořádal v Londýně od konce třicátých let 18. století; slavná premiéra *Mesiáše* v Dublinu proběhla roku 1742. Ve čtyřicátých letech se skladatelův tvůrčí rytmus ustálil tak, že přes léto komponoval dvě nová oratoria pro následující sezónu. *Susanna* vznikla v létě 1748 nedlouho po dokončení oratoria *Šalomoun*, přičemž obě díla byla provedena začátkem roku 1749. *Šalomoun* a *Susanna* jsou díla koncepčně rozdílná, ale zároveň komplementární. Zatímco v prvním případě je v kulisách nejskvělejšího královského dvora Starého zákona oslavována vláda ideálního panovníka a osvíceného státu, ve druhém jde o intimní drama evokující svou atmosférou anglický venkov. Libreta obou oratorií jsou dílem jediného autora, jehož jméno

ale v pramenech není uvedeno. Podle nedávných zjištění jím byl britský básník a dramatik židovského původu Moses Mendes († 1758). Předlohou *Susanny* je apokryfní příběh o Zuzaně a vilných starcích z dodatků k biblické knize Daniel. Ten často inspiroval výtvarné umělce, jimž – počínaje renesancí – poskytoval vítanou záminku k zobrazení ženského aktu. Také v hudbě šlo od druhé poloviny 17. století o jedno z typických témat tzv. *oratorio erotico*. Alessandro Stradella ve svém zhudebnění z roku 1681 pojal oba starce do jisté míry jako komické postavy, podobně jako později Händel. Látky se následně chopili například Benedetto Vinaccesi, Alessandro Scarlatti a další. Příběh se odehrává v babylónském zajetí, proto má předehra ve formě francouzské ouvertury vážný charakter, stejně jako úvodní sbor naříkajících Izraelitů. Nálada se však vzápětí rozjasní, když Joacim začne něžně opěvovat půvab své manželky. Společně pak zpívají o svém štěstí a Susannin otec o hrdosti na svou dceru. Joacim musí na několik dní opustit město a manželé se loučí. Po jeho odchodu přepadne Susannu náhlá předtucha a v jímavé árii prosí Boha, aby zemřela bez viny, má-li k tomu dojít (*Bending to the throne of glory*). Idyla opravdu končí: na scénu vstupuje první ze dvou starců. Oba jsou zcela ovládnuti touhou po Susanně. Händel je vykresluje jako lascivní karikatury, k čemuž mu slouží například nápaditá instrumentace využívající sólového fagotu a hoboje. „Milostný“ strofický air (*Ye verdant hills*) nebo vojenská árie (*When the trumpet sounds to arms*) nesou prvky komické role a hudební parodie, aniž by to však zakrývalo zavrženíhodnost postav. První dějství končí sborem komentujícím vývoj událostí z božského úhlu pohledu. Zatímco si Joacim stýská po manželce, Susanna hledá úlevu před horkem u vodního pramene; její pastorální árie (*Crystal streams*) vyniká zvukomalbou vykreslující v instrumentálním ritornelu křišťálové potůčky. Zároveň postrádá manžela, jehož milostnou píseň si nechá zazpívat služebnicí, která sama teskní po ztrátě svého milého. Obě její árie svým stylem odkazují k anglické lidové opeře (tzv. *ballad opera*).

Služebnice odchází a Susanna se chystá ke kou-
peli, v tu chvíli ovšem přicházejí oba vilní starci.
Jejich návrhy rozhořčeně odmítá; starci se jí však
za to mstí křivým obviněním: oznámí komunitě,
že Susannu přistihli při nevěře s mladým mužem,
a nařídí její soud za cizoložství. Sbor nyní hraje
úlohu davu opěvujícího pevnou ruku spravedl-
nosti. Joacim je po vyslechnutí této zprávy
zdrčen a vrací se domů. Susanna je shledána
vinnou a odsouzena k smrti. První ze starců
předstírá, že je tímto výsledkem velmi zdrčen,
a pokrytecky oplakává osud své oběti, zatímco
druhý žádá okamžité vykonání popravu. Z davu
ale vystupuje mladý prorok Daniel a žádá, aby
mu bylo dovoleno vyslechnout oba starce oddě-
leně. Ti podávají protichůdné výpovědi o tom,
pod jakým stromem Susannu přistihli, a Daniel
je tak usvědčí ze lži. Starci jsou odsouzeni k po-
pravě, Susanna se opět shledává se svým man-
želem a sbor na závěr opěvuje její ctnost. Ačkoli
byla premiéra *Susanny* úspěšná, někteří doboví
posluchači se pozastavovali nad její přílišnou
blízkostí opernímu žánru. Možná i proto Händel
dílo znovu uvedl až o deset let později. Po skla-
datelově smrti pak toto oratorium zcela ustou-
pilo do stínu jeho monumentálnějších děl.
Vrací-li se v posledních desetiletích na koncertní
pódia stále častěji, vděčí za to nejen svým
hudebním kvalitám, ale také nadčasové tematice,
jež silně rezonuje i se současným publikem.

Václav Kapsa

Kateryna Kasper

Ukrajinsko-německá sopranistka Kateryna Kasper vyniká stylistickou všestranností v operním, oratorním i písňovém repertoáru. Pravidelně vystupuje v předních operních domech, koncertních síních a na festivalech po celém světě. Je proslulá svou propracovanou interpretací a širokým výrazovým rejstříkem. Nedávné úspěchy zahrnují debut v roli Melisandy v Debussyho opeře *Pelleas a Melisanda* na festivalu v Longborough v režii Jenny Ogilvie a pod taktovkou Anthonyho Neguse (zároveň její operní debut ve Velké Británii). Jako Elektra v Mozartově *Idomeneovi* vystoupila s Freiburským barokním orchestrem v Teatro Real v Madridu, v Gran Teatre del Liceu v Barceloně a v Labské filharmonii. Jako Piacere se představila v Händelově *Triumfu času a pravdy* se souborem B'Rock Orchestra pod vedením Reného Jacobse na mezinárodním festivalu v Tchjongjongu, v Centru umění v Soulu a v Tokyo Opera City. Ve Státní opeře v Berlíně vystoupila jako císařovna Arianna ve Vivaldiho opeře *Giustino*, ve Frankfurtské opeře pak jako Micaela v Bizetově *Carmen*. Dále zpívala první sólový soprán v Mozartově *Mši c moll* na Salcburském festivalu a v Mahlerově *Vzkříšení* na Menuhinově festivalu v Gstaadu pod taktovkou Jaapa van Zwedena.

Gabriel Díaz

Gabriel Díaz je považován za jednoho z nejlepších kontratenoristů své generace. Spolupracoval s uznávanými dirigenty, jako jsou Jordi Savall, Ivor Bolton, Ruben Jais, Lionel Meunier, Andrea Marcon, Jana Semerádová, Leonardo Garcia Alarcón a Andreas Spering. Jeho aktivity v sezóně 2025/2026 zahrnují uvedení CD s Puzziho hudbou v Lisabonu se souborem Bonne Corde pod vedením Diany Vinagre, recitál s italskými kantáty v Paláci umění v Mexico City s cembalistou Raúlem Moncadou a rovněž turné s koncerty v Praze, Drážďanech, Katovicích a Versailles se Zelenkovou mší *Missa Circumcisionis* a Händelovým žalmem *Dixit Dominus* s Collegiem 1704 pod vedením Václava Lukse. Tuto sezónu též debutuje v Divadle na Vídeňce jako Alidoro v Cestiho opeře *Orontea* pod taktovkou Wolfganga Katschnera. K dřívějším úspěchům patří Andronicus v Händelově *Tamerlánovi* se souborem Les Ambassadeurs a Alexisem Kossenkem v Poznaňské opeře, Galatea v kantátě *Aci, Galatea e Polifemo* s Andreasem Speringem v Seville, Medoro v Marianiho *Lisardě* s Rogéiem Gonçalvesem na festivalu Donaufestwochen, La Peinture v Charpentierově opeře *Les Arts Florissants* s Josetxu Obregónem v Bilbau a pastýř v Monteverdiho *Orfeovi* v Pařížské komické opeře pod vedením Jordiho Savalla.

Pavol Kubáň

Slovenský barytonista Pavol Kubáň je od sezóny 2021/2022 sólistou Národního divadla v Praze. Ve Státní opeře debutoval jako Marcello (*Bohéma*), ve Stavovském divadle jako Don Giovanni a v historické budově jako Figaro (*Lazebník sevillský*). Absolvoval konzervatoř a Vysokou školu múzických umění v Bratislavě. Po studiích hostoval v sezóně 2012/2013 v drážďanské Semperově opeře. V březnu 2017 debutoval v Národním divadle Brno jako Jaufré Rudel (Saariaho: *Láska na dálku*). V Divadle F. X. Šaldy v Liberci zpíval dvojroli Malatesty a Barona (Rachmaninov: *Francesca da Rimini* a *Lakomý rytíř*) a Zurgu (*Lovci perel*). V Národním divadle moravskoslezském v Ostravě nastudoval roli Knížete (Hans Krása: *Zásnuby ve snu*) a Les-cauta (*Manon*). Do jeho repertoáru v pražském Národním divadle dále náleží Mozartův Figaro (*Figarova svatba*), Giorgio Germont (Verdi: *La traviata*) a Belcore (Donizetti: *Nápoj lásky*). Opakovaně vystoupil na festivalu Valle d'Itria v italském městě Martina Franca, mj. jako Barone di Kelbar (Verdi: *Jeden den králem*). V titulní roli Weinbergerova *Švandy dudáka* se představil v Teatro Massimo di Palermo. Dále hostoval v Teatro Maggio Musicale Fiorentino ve Florencii a v operních domech v Bologni, Curychu a Halle. Je laureátem řady mezinárodních soutěží a finalistou soutěže Hanse Gabora Belvedere ve Vídni.

Collegium 1704 & Collegium Vocale 1704

Pražský barokní orchestr a vokální ansámbl Collegium 1704 & Collegium Vocale 1704 založil cembalista a dirigent Václav Luks v roce 2005 u příležitosti projektu *Bach — Praha — 2005*. Oba soubory dnes patří ke světové špičce v oblasti poučené interpretace barokní hudby a pravidelně vystupují na nejvýznamnějších českých i mezinárodních pódii. Od roku 2008 pořádá Collegium 1704 vlastní koncertní cyklus kromě Prahy také v Drážďanech. Od roku 2019 rozvíjí komorní koncertní řadu, která od roku 2021 probíhá v kulturním paláci Vzlet. Václav Luks a Collegium 1704 realizují od roku 2009 evropské operní koprodukce s divadly ve Versailles, Caen, Lucembursku, Lille, Dijonu, Bratislavě, Praze a Brně. V roce 2022 v Janáčkově divadle provedli Händelovu *Alcinu*, následovala Mozartova *Figarova svatba* a v letošním roce Händelova *Agrippina*. Nezapomínají však ani na pražské publikum – Národní divadlo uvedlo v roce 2024 ve spolupráci s Collegiem 1704 premiéru opery *Platée* J. Ph. Rameaua. Světovou úroveň souboru dokládají četná ocenění jeho nahrávek, mj. Diapason d'Or, titul CD měsíce či Editor's Choice a nominace na cenu časopisu Gramophone Magazine. Z nejnovějších projektů lze zmínit troj-CD s operou *Les Boréades* J. Ph. Rameaua, album *Missa Circumcisionis* vydané ke dvaceti letům souboru či händelovské CD *Water & Fire*, letos nominované na cenu BBC Music Magazine Awards.

Václav Luks

Václav Luks studoval na Akademii múzických umění v Praze a vzdělání završil specializovaným studiem staré hudby na švýcarské Schole Cantorum. V roce 2005 založil pražský barokní orchestr Collegium 1704 a vokální ansámbl Collegium Vocale 1704. Pod jeho vedením soubory hostují na prestižních festivalech, účinkují ve významných evropských koncertních síních a vystupují s nejuznávanějšími pěvci. Jejich nahrávky si získaly nejen nadšený ohlas posluchačů, ale i četná ocenění kritiky včetně cen. Jeho aktivity sehrály významnou roli v oživení zájmu o dílo českých skladatelů Jana Dismase Zelenky a Josefa Myslivečka a také v posílení česko-německých kulturních vztahů skrze znovobjevování společných hudebních tradic obou zemí. Collegium 1704 pod jeho vedením nahrálo hudbu k dokumentu Petra Václava *Zpověď zapomenutého* i k jeho celovečernímu filmu *Il Boemo*. Od roku 2021 působí jako hostující dirigent s Händel & Haydn Society v Bostonu a v sezónách 2022–2025 je rezidenčním umělcem Kammerakademie Potsdam. Václav Luks vystupuje také s dalšími uznávanými orchestry v oblasti staré hudby. Jeho další angažmá u moderních orchestrů zahrnují spolupráci s Českou filharmonií, Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo a dalšími tělesy. V červnu roku 2022 mu byl udělen francouzský Řád umění a literatury (Ordre des Arts et des Lettres) za významné kulturní zásluhy.

RSJ

hlavní partner festivalu

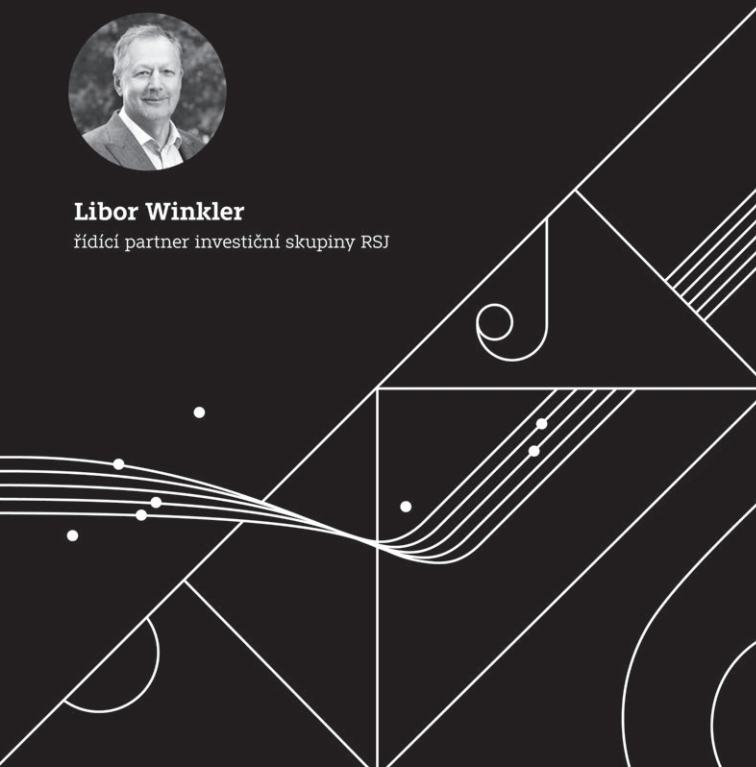
Naše investice mají zvuk.

Podpora kultury je investicí, která nikdy neztratí na hodnotě. Smetanova Litomyšl je toho skvělým příkladem. S každým ročníkem je renomé festivalu stále zvučnější. Jsme hrdí, že i letos můžeme být součástí těchto nezapomenutelných okamžiků.

Libor Winkler

řídící partner investiční skupiny RSJ

ČESKÁ S spořitelna

Hlavní partneři / Main Partners

Oficiální partneři / Official Partners

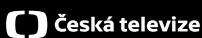

Partner festivalových projektů České filharmonie
Partner of the Czech Philharmonic Festival Projects

Partneři / Partners

RESPEKT

Reportér

Forbes

**Klasika
Plus.cz**

OPERA+

mezzo

medici.tv

Ministerstvo
kultury

**PARDUBICKÝ
KRAJ**

Litomyšl
moderní historické město

Zámecké návrší
Litomyšl

**NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV**

**sona
ce.v.na
Crea**
NADAČNÍ FOND
SONI ČERVENÉ

**Kocián
Šolc
Balaščík**

**micronix
group**

umdasch
THE STORE MAKERS

České dráhy
Moderně a společně

Stříbrní podporovatelé / Silver Supporters

Susanna & Collegium 1704

H/m

smetana
litomyšl

programme

Sunday, June 21, 2026

8:00 p.m.

2nd Castle Courtyard, Litomyšl State Castle

Susanna & Collegium 1704

Georg Friedrich Händel (1685–1759)

Susanna, HWV 66

Oratorio in three acts

Susanna – **Kateryna Kasper**

Joacim – **Gabriel Díaz**

Chelsias – **Pavol Kubáň**

Daniel – **Tereza Zimková**

An attendant – **Helena Hozová**

First Elder – **Ondřej Holub**

Second Elder – **Tadeáš Hoza**

Judge – **Jiří Miroslav Procházka**

Collegium 1704 and **Collegium Vocale 1704**

Václav Luks – conductor

David Bazika – set design

1 intermission after 60 minutes

Estimated end at 10:45 p.m.

Patron of the concert **Investiční skupina RSJ**

Händel's *Susanna*: Earthly Drama about the Power of Truth

In 2022, audiences at Smetana Litomyšl experienced a performance of Händel's *Messiah*. As Collegium 1704 now returns with another oratorio by the same composer, it offers an opportunity to reflect on how different the two works are. While the protagonist of *Messiah* is the heavenly Son of God, the central figure of *Susanna* is quite earthly: a beautiful and virtuous wife. Rather than a meditation on salvation, this is a linear drama with specific characters and a gripping plot. The grand choral numbers associated with Händel's oratorios assume a different role here: instead of forming the work's structural backbone, they provide its frame. Themes of sexual coercion, judicial failure, and the power of truth lend the oratorio contemporary relevance.

With his passionate temperament, Händel was always drawn to opera – from his early years in Hamburg through his Italian triumphs to his long operatic career in London. Ultimately, he lost the battle to maintain his position in the world of Italian opera, and English oratorio became the principal genre of his final creative period. Händel's oratorios are a distinctive amalgam of the English choral tradition with influences from Italian opera and oratorio and the German fondness for counterpoint. From the late 1730s onward, he organized regular oratorio seasons in London. From the 1740s, the composer regularly wrote two new oratorios each summer for the following season. *Susanna* was written in the summer of 1748, shortly after *Solomon*, and both works premiered in early 1749. *Solomon* and *Susanna* are conceptually different yet complementary works. Whereas the former celebrates the rule of an ideal monarch against the backdrop of the Old Testament's most magnificent royal court, the latter is an intimate drama whose atmosphere evokes the English countryside. Both libretti were written by the same author whose name is not given in the surviving sources. According to recent

findings, it was the British poet and playwright of Jewish descent Moses Mendes. *Susanna* is based on an apocryphal story from the additions to the biblical *Book of Daniel*. It frequently inspired visual artists who – beginning in the Renaissance – found in it a welcome pretext for depicting the female nude. In music, from the 2nd half of the 17th century onward, it became one of the characteristic subjects of the so-called *oratorio erotico*. In his 1681 setting, A. Stradella portrayed the two elders to some extent as comic figures, much as Händel would later do. The subject was also taken up by composers such as A. Scarlatti, B. Vinaccesi, and others. The story takes place during the Babylonian captivity, wherefore the overture (in the French form) and the opening chorus of lamenting Israelites assume a solemn character. The mood soon brightens as Joacim tenderly praises his wife's beauty. Together they sing of their happiness, and Susanna's father of his pride in his daughter. Joacim must leave the city for several days. After his departure, Susanna is suddenly struck by a foreboding and, in a moving aria, prays to God that, should it come to pass, she may die without guilt (*Bending to the throne of glory*). The idyll indeed comes to an end: the first of the two elders enters. Both men are consumed by desire for Susanna. Händel portrays them as lascivious caricatures, aided by imaginative orchestration featuring solo bassoon and oboe. The "amorous" strophic air *Ye verdant hills* and the martial aria *When the trumpet sounds to arms* contain elements of musical parody, without obscuring the reprehensible nature of the characters. The first act concludes with a chorus commenting on the events from a divine perspective. While Joacim longs for his wife, Susanna seeks relief from the heat beside a spring; her pastoral aria *Crystal streams* is notable for its tone painting, with the instrumental ritornello depicting crystal-clear brooks. Missing her husband, she asks her maidservant to sing his love song, while the servant herself laments the loss of her beloved. Both of her arias stylistically

evoke English folk opera (*ballad opera*). After the servant departs, Susanna prepares to bathe, and the two lustful elders appear. She indignantly rejects their advances, and they falsely accuse her in revenge, announcing to the community that they have caught Susanna committing adultery with a young man, and ordering that she be judged. The chorus assumes the role of a crowd praising the firm hand of justice. Upon hearing the news, devastated Joacim returns home. Susanna is found guilty and sentenced to death. The first elder pretends to be distressed by the verdict, hypocritically lamenting the fate of his victim, while the second demands that the execution be carried out immediately. From the crowd emerges the young prophet Daniel, who asks permission to question the two elders separately. They give contradictory accounts of the tree beneath which they supposedly caught Susanna, and Daniel thereby exposes their lie. The elders are sentenced to death, Susanna is reunited with her husband, and the chorus concludes the work by praising her virtue.

Though the premiere of *Susanna* was successful, some contemporary listeners questioned its closeness to the operatic genre. Perhaps for this reason Händel did not revive the work until ten years later. After the composer's death, the oratorio was largely overshadowed by his more monumental works. Its increasingly frequent returns to concert stages are not only due to its musical qualities, but also its timeless themes, which continue to resonate with audiences even today.

Václav Kapsa

Kateryna Kasper

The Ukrainian-German soprano Kateryna Kasper is distinguished by her stylistic versatility in opera, oratorio, and song. She regularly performs at leading opera houses, concert halls, and festivals worldwide, and is known for her nuanced interpretations and expressive range. Recent highlights include acclaimed debuts as Mélisande in Debussy's *Pelléas et Mélisande* (her UK operatic debut) at the Longborough Festival Opera, directed by Jenny Ogilvie and conducted by Anthony Negus, as Elettra in Mozart's *Idomeneo* with the Freiburger Barockorchester at Teatro Real in Madrid, Liceu in Barcelona, and at the Elbphilharmonie. She also performed as Piacere in Händel's *Il trionfo del Tempo e del Disinganno* with the B'Rock Orchestra under René Jacobs at the Tongyeong International Music Festival, the Seoul Arts Center, and Tokyo Opera City. At the Staatsoper Berlin, she appeared as Kaiserin Arianna in Vivaldi's *Il Giustino* as well as Micaëla in Bizet's *Carmen* at the Oper Frankfurt. Further engagements brought her to the Salzburger Festspiele as Soprano I in Mozart's *Mass in C minor*. She also sang Mahler's *Resurrection Symphony* at the Gstaad Menuhin Festival under the direction of Jaap van Zweden. This season, the singer has numerous important operatic and concert engagements planned.

Gabriel Díaz

Considered one of the finest countertenors of his generation, Gabriel Díaz has performed under renowned conductors such as Jordi Savall, Ivor Bolton, Ruben Jais, Lionel Meunier, Andrea Marcon, Jana Semerádová, Leonardo García Alarcón, and Andreas Spering. His upcoming projects for the 2025/2026 season include the presentation of a Puzzi CD in Lisbon with Ensemble Bonne Corde, directed by Diana Vinagre; a recital of Italian cantatas at the Palacio de Bellas Artes in Mexico City with harpsichordist Raúl Moncada; and a concert tour featuring Zelenka's *Missa Circumcisionis* and G. F. Händel's *Dixit Dominus* with Collegium 1704 under Václav Luks, performing in Prague, Dresden, Katowice, and Versailles. He will also make his debut at Theater an der Wien as Alidoro in Cesti's *L'Oronteia*, conducted by Wolfgang Katschner. Previous highlights include Andronico in Händel's *Tamerlano* with Les Ambassadeurs and Alexis Kossenko at the Poznań Opera House, Galatea in *Aci, Galatea e Polifemo* with Andreas Spering in Seville, Medoro in Mariani's *La Lisarda* with Rogério Gonçalves at Donaufestwochen, La Peinture in Charpentier's *Les Arts Florissants* in Bilbao with Josetxu Obregón, and Pastore in Monteverdi's *L'Orfeo* at Paris's Opéra Comique under Jordi Savall.

Pavol Kubáň

The Slovak baritone Pavol Kubáň has been a soloist of the National Theatre in Prague since 2021/2022. He made his debut at the State Opera as Marcello (*La bohème*), at the Estates Theatre as Don Giovanni, and at the historical building as Figaro (*The Barber of Seville*). He studied at the Academy of Performing Arts in Bratislava, and subsequently performed as a guest artist at the Semperoper in Dresden in the 2012/2013 season. In 2017, he made his debut at the National Theatre Brno as Jaufré Rudel (Saariaho: *L'Amour de loin*). At the F. X. Šalda Theatre in Liberec, he performed the roles of Malatesta and the Baron (Rachmaninoff: *Francesca da Rimini* and *The Miserly Knight*) and Zurga (*The Pearl Fishers*). At the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava, he sang the Prince (Krása: *Betrothal in a Dream*) and Lescaut (*Manon*). At the National Theatre in Prague he also sings Figaro (*The Marriage of Figaro*), G. Germont (*La traviata*), and Belcore (*The Elixir of Love*). He has appeared repeatedly at the Valle d'Itria Festival, e.g. as Barone di Kelbar (Verdi: *King for a Day*). He performed the title role in Weinberger's *Schwanda the Bagpiper* at the Teatro Massimo in Palermo. He has also appeared at opera houses in Florence, Bologna, Zurich, and Halle. He is a laureate of numerous international competitions and a finalist of the Hans Gabor Belvedere Competition in Vienna.

Collegium 1704 & Collegium Vocale 1704

The Baroque orchestra Collegium 1704 and vocal ensemble Collegium Vocale 1704 were founded in 2005 by harpsichordist and conductor Václav Luks on the occasion of the *Bach — Prague — 2005* project. Today, they both rank among the world's leading ensembles in the field of historically informed performance, appearing regularly at top venues and festivals. Since 2008, Collegium 1704 has presented its own concert series not only in Prague but also in Dresden, and launched a chamber concert series in 2019, held at the Vzlet cultural center since 2021. They have collaborated on operatic co-productions with theaters in Versailles, Caen, Luxembourg, Lille, Dijon, Bratislava, Prague, and Brno. In 2022, the ensemble performed Händel's *Alcina* at the Janáček Theatre, followed by Mozart's *The Marriage of Figaro* and, this year, Händel's *Agripina*. It has also collaborated with the National Theatre in Prague on a new production of Rameau's *Platée* in 2024. Its recordings have received international acclaim including the Diapason d'Or, Gramophone Magazine's Recording of the Month and Editor's Choice, and nominations for Gramophone Awards. Recent projects include a 3-CD recording of Rameau's *Les Boréades*, the album *Missa Circumcisionis* released on the ensemble's 20th anniversary, and the Händel album *Water & Fire*, nominated for the BBC Music Magazine Awards 2026.

Václav Luks

Václav Luks studied at the Academy of Performing Arts in Prague and completed his education with specialized studies in early music at the Schola Cantorum Basiliensis. In 2005, he founded the Prague Baroque orchestra Collegium 1704 and the vocal ensemble Collegium Vocale 1704. Under his direction, the ensembles appear at prestigious festivals, in leading European concert halls, and collaborate with the most renowned singers. Their recordings have received enthusiastic acclaim from audiences and critics alike, earning numerous awards. His activities have played a major role in reviving interest in the music of Jan Dismas Zelenka and Josef Mysliveček, as well as in strengthening Czech-German cultural relations through the rediscovery of the two countries' shared musical heritage. Under his leadership, Collegium 1704 recorded the soundtrack for Petr Václav's documentary *Confession of the Vanished* and also for his feature film *Il Boemo*. Since 2021, Václav Luks has served as a guest conductor of the Händel & Haydn Society in Boston, and from 2022 to 2025 was artist-in-residence with the Kammerakademie Potsdam. His collaborations with modern orchestras include the Czech Philharmonic and Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, among others. In June 2022, he was awarded the French Ordre des Arts et des Lettres for his outstanding cultural achievements.

